

בס"ד ז' תמוז ה'תשע"ד

הדלקת נרות - 19:31

צאת השבת - 20:22

רבנו תם - 21:18

שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 726

@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".

@ ביום חמישי סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.

@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לע"י יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

שבת מנוחה

כפטידין: "והיה שארית" (מיכה ה')

פרשת בלק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלניני הפרשה:

בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את בני ישראל. בלעם מסרב בתחילה, כיוון שה' לא מרשה לו. אתונו של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק. בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים. בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה. בלעם מייצץ לבלק להחטיא את עם ישראל, ועל ידי כך יאונה להם רע (זמרי והעם חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר המגיפה).

"כי ידעתי את אשר תברך מבורך" (כ"ב ו')
היה צריך לומר **יבורך** על משקל **יורא בעתיד** ולא **מבורך** שהוא **עבר**; ואפשר על פי חז"ל שאמרו שאין הברכה שורה על דבר ריק אלא צריך שיהיה דבר על מה שתחול הברכה, כמו באלישע: כי אם אסוך שמן. לכן אמר לו בלק: כי ידעתי את אשר תברך צריך שיהיה מבורך קצת מעיקרא, בזה הודיעו שגם הוא יש לו קצת עושר וגבורה על מה תחול הברכה כי רצונו שיתברך הוא ממנו ויקלל את ישראל.

"ויך את האתון במקל" (כ"ב כ"ז)
במקל - ולא אמר **במטה**. במדרש אמרו: סימני אבות הראה לו. מתחילה עמד במקום שיש בו רווח משני צדדים לרמוז, שאילו ביקש לקללם **מצד אברהם**, יש לו שני צדדים שיצאו ממנו: **ישמעאל ובני קטורה**. בשנייה נטה לצד אחד שאילו ביקש לקללם **מצד יצחק** יש לו צד אחד **שיצא ממנו עשו**. אבל בשלישית עמדה במקום שאין דרך לנטות, הוא **זכות יעקב** שלא היה פגם במטהו. כדי לרמוז על זכות שלושתם, כתב **במקל**. סופי תיבות **אברהם יצחק ישראל** הוא: **מקל**. לומר שהכאתו היא משום שלא הרגיש שיש להמנע משום זכותם של האבות. (פתח אליהו)

"הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשבו" (כ"ג ט')
ידוע שלגויים יש 31 שיניים ולעם ישראל 32 שיניים. הרמז בתהילים: **לא** עשה כן לכל גוי. שלגוי יש ל"א ומשפטים "בל" ידעום ואין להם ל"ב שיניים. וכן כאן הרמז: הן עם ל"ב דד (דד - שן בארמית) דהינו ל"ב שיניים. ובגויים לא יתחשב, שלגויים יש ל"א שיניים. (פניני דניאל)

"מה טובו אהליך יעקב משיכנותיך ישראל" (כ"ג טז)
בפסוק יש ו' תיבות, כנגד 6 מקדשות שהיו לישראל: גלגל, שילה, נוב, גבעון, בית-ראשון, בית-שני (בעל הטורים).

פנינת חניכים והפזמנים

דין פרוטה פדין מאה = אי ציות לחוק בדין
קל פמוהו פאי-ציות לחוק בענינים חמורים.

דוגמה: שומר החניון, שהעלים פמה עשרתמץ על פלד, פטר מעבודתו, פי לדברי מעבדו, שהסתמץ על חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה], דין פרוטה פדין מאה.

מקור: "לא-תכירו פנים במשפט פקטון פגדל תשמעון [דברים א יז] - אומר ריש לקיש: "שיהא חביב עליך דין של פרוטה פדין של מאה פמה [סנהדרין ח]. (ניבונקו)

הסירו ממשול מדרך עמי!

אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"יֵשׁוּעַ הַמַּחְמֵד תּוֹרַת וַתְּנוּ כְּפֹד לַתּוֹרָה"
 מתכבדים אנו להזמין את תושבי יבנה להשתתף בשמחת **"הכנסת ספר תורה"** לעיני אשור ישראלית בת חראמאן ז"ל שתתקיים אי"ה ביום ראשון ח' תמוז תשע"ד (6 ליוני 2014 למנינים)
 בביתו של משפחת **משה ישראלי** ברחוב הנגב 7, יבנה. בהשתתפות רבנים חשובים ומכובדים וקהל רב.
בתוכנית: 18:30 - מנחה וכתובת אתיות ספר התורה. לאחר מכן יציאת התהלכה בשירים ומחולות לבית הכנסת **"ש"מחה ירחמי"** ברחוב הנגב פינת שד' ירושלים, יבנה.
 בסיום התהלכה: **תפילת ערבית וסעודת מצוה בריב עם הדרכת מו"ל**.
 בברכת ברוכים הבאים בשם ה' משיפחת ישראלי הי"ו

ברכה והצלחה לאחים חקשורי הי"ו
 בזכות קריאת התהילים שיזכו בפרנסה טובה, הצלחה בעסקיהם ובכל משלח ידיהם. רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולעיני עיני חקשורי בן יצחק והמוייל ז"ל

"בניך בשחילי זתים" - חינוך 'אוצרות או צרות'
 זהו השוני שבין שתי דרכי חשיבה חינוכיים. יש דרך בריאה, חיובית ומלאה שמחה. אולם לשם כך יש להרכיב את משקפי האוצרות. ראשית, ננסה לחשוב על עצמנו כילדים, האם גם אנו היינו מסכימים לו היה מישהו מגדיר אותנו כ'בעיה'? סביר להניח שלא.
 דבר שני, עלינו לזכור, **כל ילד הוא אוצר!** הוא טומן בחובו אין ספור אפשרויות להצלחה ולפריחה. המפתח אצלנו ביד. בידנו לכוון אותו לכיוון הרצוי. כל עוד הילד מהווה 'בעיה' או 'צרה', סביר להניח שלא השתמשנו במפתח הנכון, ולמעשה אכזנו עצמנו הבעיה!
 נוסף לכך, מבט חיובי על המתנה הנפלאה שיש לנו, מול אלו המוכנים לשלם הון תועפות כדי לחבוק 'כאב ראש' אחד קטן וחמוד כמו זה, יכול לשנות מאד את הגישה הכללית וליצור אווירה חיובית יותר. אוצר יש לשמר ולטפח, לכוון לכיוון חיובי, לטפח אפיקי השקעה רצויים, לדאוג שלא יארע לו כל רע, כל נשכח כי מדובר באוצר בפרנסה. **אם רק נרצה, נמצא את האוצר אצלנו בבית.** אנו רק צריכים לרצות, להשקיע, להתאמץ ולשים אותו במקומו הראשון בסדר העדיפויות שלנו.

כל הישועות והברכות כחיה אהרונם מנב"ת
 שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה שתתברך ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבה לטובה ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **יעקב אהרונם בן רחל וברוך ז"ל**

פרכות ואיחולים אפסיים
כאבי יצחק ואליהו יחזקאל
 להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ובעשייה ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו משאלותכם לטובה ותרוו נחת ושלווה.

ברכה והצלחה
 לידנו מזכה הרבים **מרדכי ודינה אלעזר הי"ו** לרפואה והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם, וזיווג הגון משורש נשמתו **אלעזר בן דינה**

פרכות ואיחולים אפסיים
למיכאל ודינה מוסאי הי"ו
 בהגיע הבן הביר נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים ויתגשמו משאלותכם לטובה. וברכה והצלחה לנהיית מוסאי ולמשפחת סעיד שיררו נחת.

"קול חתן וקול חתן קול חתן קול חתן"
 מזל טוב ואיחולים לבניי **לדינאל ושמחה דויד הי"ו** **אביגדור שטיינר ומיכל שטיינר**
 לנישואי אפי"ר עם אפרת-בתיה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכות ואיחולים אפסיים
לרבקה ולמיכאל גבריאלים
 להולדת הבת-הדס מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ובעשייה ברוחניות ובגשמיות. וברכה **לדוד ורחל שרגא הי"ו** שיררו נחת מיוצאי חלציהם וברכה לאהרון ודינה שרגא הי"ו

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

רפואה שלימה לשבתאי מוסאי
 בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רחל בת ביבי מנב"ת.

לעיני הצנועה והענוה **רחל אברג'ל** בת שמחה ז"ל נפטרה ז' בתמוז שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הנערים שנחטפו ונרצחו **יעקב-נפתלי פרנקל ז"ל** בן רחל דבורה שתחי **גיל-עד מיכאל שאער ז"ל** בן בת-גלים שתחי **אייל יפרח ז"ל** בן איריס-תשורה שתחי **השם יקום דמם**

תהילים אפסיים
 מתקיים כל שבת עם **ר' אפרים באבאי הי"ו** בשעה **15:45** בב"כ **"אוהל מועד"** חלוקת פרסים, ממתקים והפתעות לכל הילדים. מבצע **"חבר מביא חבר"**

ברכה והצלחה
שמואל ודינה אהרונ' המזקים את הרבים. בזכות השיעור וקריאת התהילים שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם וילדיהם לאורך ימים ושנים. ויררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
לאהרון וישישנה קמרי שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות.

שבת שלום ומבורך

בראות והחלמה איתנה :		לעיני צדקה :	
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו	רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה	רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל	יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל
משה נאמן בן מרים הי"ו	גולשן באבאי בת מרים מנב"ת	חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל	ציון נאמן בן מרים ז"ל
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו	רחל עמרני בת זליכה מנב"ת	שמואל משה בן דוד ומרים ז"ל	חיים בן-עזרא בן ויקטוריה ז"ל
אברהם נאמן בן מרים הי"ו	רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת	שלמה קורלי בן דניאל ז"ל	
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו	שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת		
בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו	יעל לריאן בת רחל מנב"ת		
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו	נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת		
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.			

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתי..." כח הדיבור - פרשת בלק

נשאלת השאלה: מדוע קיבל בלק פרשה בתורה?
התשובה: היה איש של אמת, רצה לפגוע בעם ישראל אומר בלי שום פקפוק, והחוקים של התורה הוא אמת. אז אפילו גוי יכול להרשות לקבל פרשה בתורה. "וירא"=ראוי. "בלק"=קבל. משם שמפחתו ידוע שהיה דברן כמו ציפור שמפפסת. "ועתה לכה נא ארה=ראה מה כוחם של ישראל רק בניהם. "פתורה"=הפותר. אומר רש"י כשולחני שהכל מריצין לו מעות. וכל המלכים מריצין לו אגרותיהם. כמה כאלה אהנו מכירים שפותרים חלומות וסכסוכים לפי דעתם. כך זה שלא הולכים על פי ההלכה ודעת תורה.

מהפסוק הראשון רואים שבלק בן ציפור היה בעל לשון הרע. אומר בעל הטורים שפך עליהם כציפור לקללם. ולמה ציפור? זה שמפפסת. "ויגר..." דהיינו פחד. ומה עושה בעל לשון הרע? מסתכל ימינה שמאלה ואז מדבר ומקלל ואף שטוף זימה היה. משמו לומדים בלק=בנות לכו קצר. שלח בלעם בן בעור פתורה שידוע שהיה שתום עין. שבעין אחת יכול לגרום נזק ושט גם כציפור. בעור=עורב. ידע בלק שינצחו שניהם את עם ישראל כי ידוע על פי שניים יקום דבר. אבל לא הבינו שצריך עדים כשרים ולא רשעים כמותם. בלק עם פיו ובלעם עם עינו. בלעם גם שטוף זימה היה. משמו לומדים בלעם=בנות לכו עם מיני, ורק התורה הקדושה יכולה להגן על עם ישראל. רוב הפרשה מדברת על בלעם אז מדוע לא נכתבה הפרשה על שמו אלא על בלק? כי הוא דיבר אמת רוצה לפגוע בעם ישראל ולא כמו בלעם הפכפך. זורם עם הקידמה, ליברלי, נתון למשבי רוח. מראה לנו התורה שחותמה הוא האמת ואם האדם הולך עם האמת שלו מקבל פרשה. "ויגר"=גירוי. נלמד מכאן שאם אדם מחפש ומתגרה לראות רק חובות של האדם סופו רע ומר שנוכה לראות רק זכות על האחר. "ויאמר אליהם לינו פה הלילה" דהיינו לשון שינה. לינו מלשון להלין, להתלונן. והלילה רומז דהיינו חושך, שקט, אין מי ששומע. אדם שנוהג להתלונן אין השמחה שורה בקרבו. (ממני עבדכם א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

שתיית מים חמים בבוקר (המשך)

מסייעים בהרזיה-אם אתם בדיאטה, כדאי שתשתו מים חמים מיד בבוקר - הם מעלים את טמפרטורת הגוף ובכך תורמים לחילוף החומרים שלכם. קצב חילוף חומרים גבוה יותר מאפשר לגוף לשרוף יותר קלוריות ומשפר את תפקוד הכליות ומערכת העיכול. רופאים ממליצים להוסיף למים פלחי לימון, המסייעים להקטין את הפעילות החמצונית בגוף, לשבור את רקמות השומן ולשלוט בהשתוקקויות למזון בהמשך היום.

משפרים את זרימת הדם - מים חמים מנקזים החוצה רעלנים הנמצאים בגוף ומשפרים את זרימת הדם אל האיברים השונים באמצעות הרפיית השרירים.

מונעים הזדקנות מוקדמת - שתיית מים חמים מסייעת למנוע הזדקנות מוקדמת.

נטילת ידיים על מעט לחם

שאלה: בחתונה שהשתתפתי, אחד המשתתפים טעם מעט לחם עם סלאט, ללא נטילת ידיים. ואמר שהוא עושה כן על פי ההלכה. האם באמת הוא עשה כדיו?

תשובה: מצוה מדברי סופרים (כלומר, תקנת חכמים), ליטול את הידיים לפני סעודה שאוכל בה פת. ובמשנה במסכת עדיות (פרק ה) שנינו, שנידו רבותינו את רבי אליעזר בן הנד, שפקפק בתקנת נטילת ידיים, ואף שפקפק על תקנת חז"ל מפני קושיות שהיו לו, בכל זאת נידו אותו, כיון שמצוה לשמוע לדברי חכמים.

והנה החיוב ליטול ידיים, הוא דוקא כשבא לאכול סעודה עם פת לחם. (או כשבא לאוכל דבר שטיבולו במשקה), כמבואר בדברי הרמב"ם (פ"ו מהלכות ברכות ובשלחן ערוך קנח').

וכתב מרן הבית יוסף בשם הרוקח, שעל פת פחות מכזית, כלומר, פחות מעשרים ושבע גרם, אין צריך נטילת ידיים.

ומרן השלחן ערוך הביא את דברי הרוקח בשלחן ערוך: אם אוכל פחות מכזית י"ש מי שאומר" שאינו צריך נטילה.

והנה, מה שכתב מרן ש"יש מי שאומר" שאינו צריך נטילה, אין זה משום שמרן סובר שאין הלכה כדברי הרוקח, אלא שכך דרכו של מרן בשלחן ערוך, שכל דין שלא כתב אותו שום פוסק, ורק פוסק אחד הביא, מרן כתבו בלשון "יש מי שאומר".

ומבואר אם כן שלדעת מרן השלחן ערוך, מי שאוכל פחות מעשרים ושבע גרם פת, אינו חייב ליטול את ידיו.

ואמנם יש מרבתינו האחרונים שדחו את דברי מרן הבית יוסף, וכתבו להחמיר ליטול את ידיו גם בפחות מכזית פת. אולם מרן החיד"א בספר ברכי יוסף (ס"ק ד) הביא בשם הרשב"ץ שכתב בפירוש כדברי הרוקח, שכל שאוכל פחות מכזית פת, אינו צריך ליטול את ידיו. ודחה את קושיות האחרונים על מרן הבית יוסף.

ולכן העיקר להלכה: שמי שאוכל פחות מכזית פת, כלומר, פחות מעשרים ושבע גרם פת, אינו חייב ליטול את ידיו. וכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (הכ"מ) בספרו הליכות עולם חלק ראשון (עמוד שטז).

נטילת ידיים על פחות משיעור כביצה

כתב מרן הבית יוסף (סימן קנח) בשם הרוקח, שהאוכל פחות מ"כביצה" פת, יש להסתפק אם הוא חייב בנטילת ידיים. ולכן עליו ליטול את ידיו בלא ברכה.

כלומר, מאחר ויש ספק בדינו אם האוכל כביצה פת, (ולהלן נסביר כמה הוא שיעור "כביצה"), חייב ליטול את ידיו או אינו חייב ליטול את ידיו, לכן יש להורות שיטול ידיו, אבל לא יברך. כדי שלא יכנס לחשש "ברכה לבטלה".

ומרן הבית יוסף הסביר את הספק בזה. שהרי עיקר הטעם שהצריכו רבותינו ליטול ידיים לפני הסעודה, הוא כדי שהידיים לא יטמאו את האוכל. והוא ענין שהיה נוהג בזמן שבית המקדש היה קיים. וכלל גדול בדינו, שכל מאכל שאין בו שיעור כביצה, אינו מקבל טומאה. כלומר, מרוב שהוא קטן, אין בו שיעור שיוכל להטמא.

ולכן יש מקום לומר שלא חייבו חכמים ליטול ידיים על פת בפחות משיעור כביצה. אולם מצד שני יתכן שרבותינו לא חילקו בזה בין שיעור שהוא יותר מכביצה לשיעור שהוא פחות מכביצה. לכן למעשה, גם מרן השלחן ערוך פסק, שמי שאוכל פת פחות משיעור כביצה, יטול את ידיו, אך לא יברך על הנטילה.

ומרן רבינו הקדוש רבי עובדיה יוסף זצ"ל (הכ"מ) דן בספרו הליכות עולם (ח"א עמוד שטז) כמה הוא שיעור כביצה לענין זה. ולהלכה העלה, שכל שאוכל כחמשים גרם פת, יטול ידיו בלא ברכה. (משום ששיעור כביצה הנוגע לענינו הוא שיעור ביצה בלא קליפתה. שמשקלה פחות ממשקל ביצה בקליפתה).

לסיכום: האוכל פחות מחמשים גרם פת, יטול ידיו בלא ברכה. ורק כשאוכל יותר מחמשים גרם פת, יטול ידיו בברכה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

סיפור אמיתי: הוכחה חותכת

בשמונה בערב, יצא אבינועם מביתו לעבר ההרקהד ששמנה להתקיים במתנ"ס הסמוך, מתוך כוונה להגיע בשעה אחת עשרה למשמרת הלילה כמאבטח במלון בירושלים. מדי פעם ביקר בשיבת "אור שמח" הסמוכה, אבל היה רחוק מתהליך של חזרה בתשובה. היתה דרושה לו הוכחה חותכת כדי לקבל החלטה כה גורלית. במשך כשעה רקד בבגדי הטרנינג שלבש. בהפסקה קול פנימי אמר לו: אין לך מה לעשות כאן! רגליו נשאו אותו לעבר הוואדי הסמוך שנמצא בין רמות אשכול לבין שכונת שועפט. לעתים התבודד שם במשך היום ולעתים רחוקות גם בלילה, אבל מעולם לא בלילה כה אפל וקר. לאחר הליכה של חמישים מטרים לכיוון הגבעה הצרפתית, חש משום מה שעליו לטפס במעלה המדרון לכיוון שועפט. הוא הגיע לשביל העליון, ולאחר דקה היתה נדמה לו שהוא שומע קול עמום. אבינועם אימץ את אזנו ושמע מן נאקה או יללה. חשב שמדובר בחיה פצועה. שכלו פקד עליו: הסתלק מיד! אם מדובר בחיה, זה עלול להיות תנ נגוע בכלבת, ואם באדם - אתה נמצא מתחת לשכונה ערבית... ובכל זאת משהו בתוכו לא הניח לו לסגת. הרגיש שאם רגליו הולכוהו לכאן, יש לך יעד חשוב. הוא התקרב מעט ולתדהמתו ראה דמות אנושית שרועה על גבה וידיה מונפות כלפי מעלה. כעת חשב או שמדובר בערבי משוגע, או בערבי פגוע וחסר אוניס. כחייל לשעבר בחיל מודיעין ידע ערבית ושאל את הדמות לגבי זהותה. בתגובה שמע נגיחה לא אנושית. הוא רצה לברוח. אולי תכננו לו מארב? בכל זאת, הקול הנגדי פקד עליו להישאר. הדמות עם שערות הפרא סימנה בצווארה לאות שחיטה. בתחילה קלט את הסימן כאיום ורצה להימלט, ולאחר רגע קל הבין שהערבי מסמן לו כי הוא עצמו נשחט. אבינועם שיער שמדובר בחיסול חשבונות בין ערבים, ואמר לו שיחכה עד שיגיע עם עזרה רפואית. הוא רץ לבית החולים "הדסה הר הצופים" הגיע לחדר המיון וצעק: "יש ערבי ששחטו אותם... חייבים להזעיק עזרה...". אנשי הצוות הרפואי הציעו לו להתקשר לאמבולנס ולהסביר לנהג איך להגיע למקום האירוע. האמבולנס יצא לדרך עד שהגיעו לגבעה הצרפתית. לאחר חיפוש האיר האמבולנס על הדמות השרועה בדרך. שני אנשי הצוות ניגשו אליה. לאחר רגעים בישר אחד מהם: "זה לא גבר, זו אשה! וזה לא ערבי, זו יהודיה!". אבינועם הבין שיש כאן סיפור אחר לגמרי. שני החובשים הזעיקו עזרה נוספת. אחד מהם הצליח להבין מהפצועה שנסעה ברכב עם כמה ערבים, עד שהגיעו לוואדי ושם ניסו לשחטת. אבינועם החליט לגשת אליה. מצבה היה אנוש, כעת הבין מדוע בקע ממנה קול לא אנושי. היא הבחינה בו וגרגרה: "אתה... הצלת אותי!...". חובשים מנוסים החלו לטפל בגוססת. לשוטר שחקר אותו סיפר אבינועם שהוא רץ גוגינג וכך נתקל בה. אבינועם חזר באחת עשרה וחצי לאמו המודאגת, והתייצב באיחור רב למשמרתו במלון. בימים הבאים החל לקלוט שאירע עמו נס גמור. הרי שחטו את האשה באמצע הלילה החשוך, במקום שבו לא עוברים בני אדם אפילו ביום! איך הגיע לנקודה המסוימת ועוד בעיתוי כה מופלא?.... חשב שהסיכוי לכך הוא בערך אחד לאין סוף, וחש שהוא היה כלי שרת להתרחשות עליונה. למחרת קרא בעמוד הראשון בעיתון על רץ גוגינג שהציל אשה שנדקרה. הסתבר שהיו לפני כן ארבעה מקרים שהסתיימו ברצח. הוא שמח שהיא יצאה מכלל סכנה. לאחר כמה ימים פגש חבר שאמר: "הכל מאת ה'". בקרוב מתקיים סמינר יהדות. מה דעתך להגיע?" לאחר זמן הגיע אבינועם לסמינר, כשהוא נתון בתחושת השגחה פרטית. היתה בקרבו הוכחה נפשית חותכת, והרצאות ששמע היו בבחינת חותמת סופית לאותו לילה מאלף בוואדי, ובסיום קיבל עליו עול מלכות שמים. (עודד מזרחי הי")

"אמא שלנו" !!!

עכשיו הכל בסדר, באמת! כבר לא מפחיד, כבר לא קר. הכל בסדר, כבר לא קואב. כבר לא חשוך ומאיים, אנחנו חופשיים לא כבולים, רחוקים מהרוצים לאבדנו. אנחנו לא בוכים אנחנו מאושרים. קיבלו אותנו בשירה וריקודים, ממש כמו בסרטים. רואים כאן הכל ממש מלמעלה, חבל שאין מצלמה הנוף פשוט עוצר נשימה. כבר פגשנו קדושים ועליונים, אודי ורודי פוגל הביאו לנו פרחים. שלי דדון בירכה אותנו לשלום, ומשפחת אטיאס אפתה עוגה ענקית. מלא זכויות על העם שלנו. גם הרב אליהו למד איתנו תורה, אמר חידוש ממש נפלא, רמז שהגאולה קרובה. אפילו דוד המלך פרט על הנבל, אמר לנו תודה על שקי המזמורים שהבאנו איתנו, והוא הנעים במנגינה. ממש אין סופי פה והכל מואר ומושלם. בא מלאך ואמר לנו שהס לנו מלדבר, אבל דברים טובים יבואו על ישראל. אמא!!! זוכרת ששאלנו למה כך נעשה? ולמה הגלות היא כה ארוכה? כאן אין שאלות, הכל מובן, יש בורא לעולם. כמה יפים האחים שלנו, כמה נרות שם למטה מלטפים אותנו. והשירים, הוי, איזה שירים, מה? הכל בשבילנו? איזה השקעה, איזה עם סגולה. לא הרבה יש לספר שהרי הס לנו מלדבר, אך דעי אמא שלנו, שכל הדמעות בנאד נאספות, אחת לא מתפספסת לא הולכת ריקם, בוודאי שלא נספגת. עין דומעת משקה פה את גן העדן, הכל מצמיח אין סוף של פרחי תקווה, וגאולה שעוד תראו כולכם במהרה. אנחנו צריכים לזוז, המלאכים קוראים לנו לכיסא הכבוד, נבקש רחמים והמתקנות (מי יודע אולי נפגוש במשיח נאמר לו שיבוא במהרה). אנחנו לא נעלמים פשוט קצת גבוהים, כך, שם מעל העננים נושמים הכל, מרגישים הכל, ושומעים אתכם תמיד. לחיילים, לכוחות הבטחון ולמחפשים וכל בית ישראל, רצינו לומר תודה.... תודה... תודה... כל כך רצינו לתת לכם סימן, לגלות איפה היינו, אבל אמרו לנו שעדיין זה לא הותר שיש עוד דמעות שצריכות לרדת, שיש עוד תפילות שצריכות לבקוע. אמרו לנו שחיפשתם שהפכתם כל אבן, ולמבצע היה שם מפוצץ "שובו אחים". אז עכשיו אנחנו מבקשים, שובו, שובו אחים. אוהבים מאוד ותמיד נמצאים יחד, גיל-עד, נפתלי ואייל.

(שלח למערכת העלון בעילום שם)